

Tại sao đất nước người ta ngon lành vậy?

Tổng thống của dân

Đăng bởi boxitvn on 16/04/2010
Mạc Văn Trang

Đất nước Việt Nam hiện nay còn thiếu cái gì? "Cái gì" mà chúng tôi nói ở đây là cái nhân tố đóng vai trò như một nút bấm then chốt, bấm vào đấy thì cả xã hội sẽ dần dần đi vào quy củ, giảm bớt đi đến bình ổn theo một quy trình không gây xáo động mọi hỗn loạn trên bề mặt cũng như tận đáy sâu mà ta đang phải gồng mình chịu đựng. Để giải đáp cho câu hỏi này một cách không trực tiếp mà bằng sự liên tưởng thâm thúy, tưởng không gì hơn là mời bạn đọc hãy đọc bài viết chân tình và cảm động dưới đây của bạn Mạc Văn Trang viết gửi riêng cho BVN.

Bauxite Việt Nam

Người dân Ba Lan tập trung trước dinh Tổng Thống cầu nguyện trong đêm

Ba Lan giữa mùa tuyết tan. Tin Tổng thống Lech Kaczynski và phu nhân cùng đoàn tùy tùng tử nạn trong vụ rơi máy bay đã làm bàng hoàng cả đất nước. Chẳng ai còn thiết làm ăn gì, chỉ chờ mong tin tức. Ngày chủ nhật (11/4) biết tin buổi chiều linh cửu của Tổng thống sẽ được đưa về trước, người ta cứ lặng lẽ ra đường phố, đi về phía sân bay để đón linh cửu Tổng thống. Người nối người đi như vô tận. Truyền thông Ba Lan nói hàng trăm ngàn người đã đứng dọc hai bên đường từ sân bay Warszawa về đến Dinh Tổng thống. Họ đã đứng đón như thế từ trưa cho đến tận chiều, rồi kéo về quảng trường trước Dinh Tổng thống, thắp lên hàng ngàn ngọn nến và cầu nguyện qua đêm... Có những cụ già mái đầu bạc phơ, cổ chống gậy đến đây; nhiều cặp vợ chồng bỗng bế theo con nhỏ; mọi tầng lớp xã hội dường như muốn sát cánh bên nhau để cùng sẻ chia nỗi đau thương của dân tộc. Chỉ thấy những gương mặt thẫn thờ, nước mắt và hoa! Nhiều người Việt và dân nhập cư khác cũng rơi nước mắt. Tất cả bao trùm một lòng thương tiếc chân thành, tự đáy lòng người dân đối với Tổng thống của mình.

Lech Kaczynski sinh ngày 18 -6-1949 tại Warszawa, ông nhận bằng Tiến sĩ Luật (1980), bảo vệ luận án TS khoa học (Dr Habil) năm 1990 và là giáo sư Đại học. Ông thành lập Đảng Pháp luật và Công lý, ra tranh cử và nhân dân trực tiếp bỏ phiếu bầu ông làm Tổng thống (nhiệm kỳ 2005 – 2010).

Là Tổng thống, tạm rời căn hộ chung cư vào sống trong Dinh Tổng thống, ông vẫn giữ nếp sống tiết kiệm, làm việc cần mẫn của một Giáo sư. Vợ ông, bà Maria, một trí thức sống quá khiêm nhường giản dị, như người bình dân. Con gái ông bà làm Luật sư ở một tỉnh lẻ. Những người đối lập và giới báo chí thường xuyên "sấm soi", "bới lông tìm vết" các chính trị gia, nhưng họ đã chẳng tìm ra được tí vết gì về tham nhũng, tiêu cực, xa hoa, lãng phí từ ông và gia đình. Họ đành chê ông quá giản dị "như một củ khoai tây", bà thì lúc nào cũng mặc màu tối "như một con chuột xám", không thể hiện rõ là một Đệ nhất phu nhân!... Giờ đây những người đó lại ca ngợi ông bà. Có người nói: "Ông không còn để tha lỗi cho tôi!..."

Nhưng điều quan trọng nhất, ông đã tiếp nối sự nghiệp của hai Tổng thống tiền nhiệm sau "cuộc Cách mạng dân chủ", đưa Ba Lan phát triển nhanh và vững chắc trên con đường dân chủ, xã hội dân sự theo những tiêu chuẩn văn minh châu Âu. Đồng thời ông khẳng định mạnh mẽ những giá trị truyền thống của dân tộc Ba Lan và thực thi pháp luật nghiêm minh, đem lại cho người dân một đời sống an lành. Những điều tất nhiên trong xã hội Ba Lan hiện nay thì người Việt Nam ta lại khó tin.

Tất cả trẻ em, kể cả dân nhập cư chưa có thẻ định cư, cứ 6 tuổi là UBND quận (không có cấp phường) đưa giấy đến tận nhà mời cho cháu đến trường. Tất cả học sinh từ lớp 1 đến lớp 12 đều học miễn phí. Sinh viên học các trường đại học công đều không phải đóng học phí. Học sinh chỉ đóng tiền cho sinh hoạt của bản thân: ăn uống, đi tham quan, cắm trại... cho Hội phụ huynh (giáo viên không được đụng đến tiền nong với học trò). Còn nhớ năm 2005, khi tôi sang Ba Lan, thấy cô giáo dạy thẳng cháu mình suốt từ lớp 1 đến lớp 4, tuần nào cũng phải kèm thêm mấy buổi chiều để cháu theo kịp các bạn (cháu từ Việt Nam sang vào lớp 1 ngay, chưa biết tiếng Ba Lan), thì cảm động quá. Tôi liền bảo con đưa đến nhà cô để cảm ơn và tặng chút "quà quê hương". Con tôi dấy nẩy lên, ở đây không phụ huynh nào được làm như thế! Cuối năm học, tôi đi dự tổng kết lớp, thấy cháu học khá. Ban phụ huynh đưa cho mỗi cháu 2 bông hồng để tặng cháu lần lượt lên tặng 2 cô giáo; còn đại diện phụ huynh tặng mỗi cô một gói quà. Giản dị thể thôi. Có một chuyện buồn: cuối năm các cháu đi cắm trại, không may xảy ra tai nạn làm chết một học sinh. Vào ngày nghỉ, thầy Hiệu trưởng ở nhà, không liên quan gì đến tai nạn đó, nhưng thầy xin từ chức. Thầy rất có uy tín nên Hội phụ huynh xin thầy hãy tiếp tục làm Hiệu trưởng. Thầy nói: hãy cho tôi từ chức để lương tâm được thanh thản! Mới mấy hôm rồi, thẳng cháu tôi học lớp 10, về nhà, mặt buồn, bảo bị cô phạt, vì vắng tục với một bạn gái. Cô giáo bảo con phải mua một bó hoa đẹp, đến tặng bạn trước lớp và nói lời xin lỗi. Cả nhà bảo đúng quá rồi. Nhưng bố mẹ không cho tiền, phải lấy tiền tiết kiệm ra mà mua hoa để trả giá cho bài học.

Tôi thường nói đùa hai thẳng cháu này "gà công nghiệp" quá, ở Ba Lan có muốn hư một tí cũng khó. Trẻ dưới 16 tuổi, mua rượu, bia, thuốc lá không ai bán (dù cháu tôi đã cao 1m75). Trước các trường học không thấy các hàng quán ăn nhậu, càng không tìm đâu ra các quán café đèn mờ, bia tươi mát, quán Nét, hiệu cầm đồ, nhà nghỉ. Người lớn "ăn có nơi, chơi có chốn", nơi ấy trẻ em dưới 18 tuổi không được phép vào. Cái gì đã cấm mà vi phạm thì xấu hổ lắm...

Cuối 2009 và đầu 2010 con gái tôi phải vào bệnh viện 3 lần. Phải gọi điện để được hẹn ngày khám, rồi hẹn ngày vào bệnh viện (trừ cấp cứu). Người bệnh đã vào nằm viện, mọi việc đều do bệnh viện chịu trách nhiệm. Người nhà chỉ được thăm ngoài giờ chừng 10 phút/ ngày. Mỗi lần ra viện, bệnh nhân và người nhà (người Việt) cứ bắn khoản, vì có thẻ bảo hiểm rồi, không phải trả một đồng nào, tặng quà bác sĩ không nhận, chỉ nhận bó hoa.

Con tôi nói, có chuyện buồn: đã có 2 người phụ nữ Việt vào "cấp cứu" sinh con trong bệnh viện, không có giấy tờ gì, sắp đến ngày ra viện, họ bế con trốn mất! Bác sĩ phàn nàn, sao lại làm thế?. Không có tiền thì sẽ kê khai xin nhà nước, còn Bác sĩ chỉ chữa trị cho bệnh nhân theo lương tâm và trách nhiệm của mình, chứ có phải vì tiền đâu! Điều tự nhiên như thế nhưng người Việt mình cứ ngỡ ngàng, không tin!...

Tôi cố truy tìm xem "cái mặt trái của cơ chế thị trường" đã hủy hoại giáo dục và y tế ra sao, nhưng không thấy! Các việc khác, chưa trải nghiệm, không dám nói. Nhưng có người Việt tưởng rằng Ba Lan nghèo khổ quá, Tổng thống phải đi máy bay TU 154 do Liên Xô sản xuất hơn 20 năm trước, nay Nga đã không còn dùng! Không phải thế đâu. Đúng là Ba Lan có những cái kém hơn Việt Nam: dân số chỉ có 38,6 triệu, diện tích 322.577 km², xấp xỉ Việt Nam, nhưng chỉ có vài ba sân golf... GDP của Ba Lan từ 2005 đến 2008 chỉ tăng trưởng 4- 6% năm, năm 2009 chỉ 1,7% năm. Tổng GDP của Ba Lan năm 2007 là 604,4 tỉ USD (VN hơn 80 tỉ),

GDP bình quân đầu người/năm là 15.894 USD (VN 1.040 USD)... Chắc vì tiết kiệm cho công quỹ, chặt chiu từng đồng tiền thuế của dân dành cho giáo dục, y tế, chăm lo cho người nghèo, giúp đỡ người nhập cư... mà Tổng thống không cho mua máy bay mới!

Tôi không muốn khóc mà viết những dòng này, nước mắt cứ trào ra!

Ngày 14/4/2010

HT Mạng Bauxite Việt Nam biên tập

Bài viết này được đăng vào 16/04/2010 lúc 6:41 sáng và tập tin được lưu ở Uncategorized. Tagged: Ba Lan. Bạn có thể theo dõi các phản hồi của bài viết này thông qua RSS 2.0 dòng thông tin. Tạm thời ngưng đáp ứng, nhưng bạn cũng có thể [trackback](#) từ trang của bạn.